

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13Csp/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722203050
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8722203050.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpený JUDr. Pavol Pospecha, s. r. o., Lichnerova 23, 903 01 Senec, IČO: 51474786, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX B., C. XXX, zast. LEGALINK s. r. o., Mlynské nivy 53, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 50990365, v konaní o zaplatenie sumy 2.190,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 195,-- eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný sa **z a v ä z u j e** zaplatiť žalobcovi sumu 260,-- eur a úrok z omeškania 5 % ročne

zo sumy 18,34 eur od 8.8.2022 do 16.2.2023,
zo sumy 41,67 eur od 8.9.2022 do 16.2.2023,
zo sumy 41,67 eur od 8.10.2022 do 16.2.2023,
zo sumy 36,68 eur od 17.2.2023 do 15.3.2023,
zo sumy 41,67 eur od 8.11.2022 do 15.3.2023,
zo sumy 13,35 eur od 16.3.2023 do 17.4.2023,
zo sumy 41,67 eur od 8.12.2022 do 17.4.2023,
zo sumy 41,67 eur od 8.1.2023 do 17.4.2023,
zo sumy 31,69 eur od 18.4.2023 do zaplatenia,
zo sumy 41,67 eur od 8.2.2023 do zaplatenia,
zo sumy 41,67 eur od 8.3.2023 do zaplatenia,
zo sumy 41,67 eur od 8.4.2023 do zaplatenia,
zo sumy 41,67 eur od 8.5.2023 do zaplatenia,
zo sumy 41,67 eur od 8.6.2023 do zaplatenia,
zo sumy 41,67 eur od 8.7.2023 do zaplatenia,

všetko do 3 dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 58 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 31.10.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 2.190,-- eur s príslušenstvom z titulu nedoplatkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a k náhrade trov konania. Podaním zo dňa 25.4.2023 zobral späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 195,-- eur, ktorú žalovaný uhradil po začatí konania.

2. Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 13Csp/40/2022-59 zo dňa 16.5.2023 tak, že žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Na základe odvolania podaného žalobcom prejednal vec odvolací súd, ktorý uznesením č. k. 11CoCsp/12/2023-77 zo dňa 13.12.2023 zrušil rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7CdO/268/2020 z 29.11.2022, v ktorom NS SR konštatoval, že podľa § 103 Obč. zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je ale tomu pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených troch mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Obč. zákonníka). S poukazom na uvedené rozhodnutie aj odvolací súd konštatoval, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesečnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Práve tento deň je teda najskorším dňom kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva na splnenie celého dlhu, čím sa naplní zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa. Odvolací súd konštatoval, že úlohou súdu I. inštancie bude po vrátení veci vysporiadať sa so všetkými tvrdeniami a dôkazmi predloženými účastníkmi v priebehu konania, vykonať potrebné dokazovanie pre ustálenie odkedy je žalovaný v omeškaní so splácaním dlhu, či boli splnené podmienky na zosplatnenie dlhu a následne ustáliť vzhľadom na ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Obč. zákonníka, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, čo v danom prípade znamená, že tento deň je aj začiatkom plynutia premlčacej doby práva na splnenie celého dlhu a následne posúdiť, či žaloba bola podaná včas.

3. Žalobca si uplatňuje žalovanú sumu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý poskytol žalovanému. Žalobca uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.500,-- eur, ktorý mal splácať v dohodnutých splátkach po 64,75 eur. Z dôvodu nedodržavania dohodnutých splátok žalobca pristúpil k zosplatneniu dlhu, pričom oznámenie o zosplatnení dlhu bolo žalovanému doručené dňa 30.12.2019. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 15 o viac ako tri mesiace. Dlžná suma predstavuje súčet neuhradených splátok. Žalobca uviedol, že žalovaný mal platiť aj poistenie úveru, avšak poistenie zaniklo dňom zosplatnenia úveru. K vznesenej námietke premlčania sa žalobca vyjadril iba v podanom odvolaní, v ktorom uviedol, že v prerokovanej veci zročnosť dlhu nastala až dňom, v ktorom boli splnené ďalšie dve podmienky – uplynutie lehoty 15 dní do notifikácie dlžníka na uplatnenie tohto práva pri omeškaní s úhradou splátky a súčasne uplynutie najskôr troch mesiacov od zročnosti príslušnej splátky. Zákonná úprava tak stanovuje zročnosť celého dlhu na taký deň, ktorý nenastane spolu so zročnosťou omeškania splátky, ale až po uplynutí najmenej troch mesiacov od zročnosti danej splátky. Podľa žalovaného k zročnosti celého dlhu došlo dňom 11.3.2020.

4. Žalobca tvrdil, že pred poskytnutím úveru si riadne splnil svoje povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver, takže si vyžiadal informácie od žalovaného, využil údaje z databázy NRKI na stránke MV SR overil doklad totožnosti, vykonal aj kontrolu zamestnávateľa a kontrolu vyhlásených konkurzov. Tvrdil, že výšku deklarovaného príjmu vo výške 1.100,-- eur overil prostredníctvom dopytu do Sociálnej poisťovne. Pri posudzovaní záväzkov vychádzal z minimálnych životných výdavkov vo výške 205,07 eur, sumy životného minima na nezaopatrené dieťa vo výške 93,61 eur a splátky (podľa NRKI) vo výške 89,39 eur, teda z celkovej sumy výdavkov 388,07 eur. Na základe toho zistil, že voľné zdroje žalovaného predstavujú spolu sumu 711,93 eur. K vyjadreniu žalovaného, ktorý namietal, že zo strany žalobcu absentuje oznámenie o zosplatnení, pretože žalobca zlúčil dve listiny do jednej, sa žalobca nevyjadril.

5. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť s poukazom na vznesenú námietku premlčania, ktorá podľa žalovaného začala plynúť dňom nasledujúcim po nezaplatení prvej omeškanej splátky. Po zrušení veci odvolacím súdom žalovaný namietal, že neboli dodržané podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zákonníka. Žalobca predložil ako dôkaz iba listinu z 22.12.2019 označenú ako oznámenie o zosplatnení, z obsahu ktorej však vyplýva, že ide práve o výzvu podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka. Podľa žalovaného ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka vyžaduje, aby veriteľ zaslal spotrebiteľovi dve listiny, nakoľko medzi samotnými listinami musí byť časový odstup najmenej 15 dní. Žalovaný tiež namietal, že žalobca pri

zisťovaní bonity žalovaného nepostupoval s riadnou odbornou starostlivosťou, preto ak by aj žalobca predložil dôkaz o riadnom zosplatnení úveru, tak uvedenému úkonu bráni ust. § 11 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca síce zhromaždil o žalovanom isté množstvo informácií, tieto však dostatočne nevyhodnotil a na základe získaných informácií si nemohol vytvoriť dostatočný obraz o platobnej schopnosti žalovaného, nakoľko nepoznal výšku všetkých jeho výdavkov. Podľa žalovaného povinnosťou žalobcu je aj verifikovať spotrebiteľom poskytnuté informácie a aj keď zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi schopnosť žalovaného splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosťou údaje získané od spotrebiteľa v rámci možnosti preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť.

6. Z obsahu žaloby, vyjadrení strán sporu a z pripojených listinných dôkazov, najmä z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, splátkového kalendára, žiadosti o poskytnutie úveru, dokladu o poukázaní finančných prostriedkov žalovanému, prehľadu platieb žalovaného, oznámenia o zosplatnení, súd zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 6.7.2018 uzavreli strany sporu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.500,-- eur pri dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe úveru 18,93 % p. a. Žalovaný mal v súvislosti s úverom zaplatiť celkovú čiastku 3.885,-- eur, úver mal splácať v 60 mesačných splátkach po 64,75 eur vždy k 7. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka mala byť uhradená dňom 7.8.2018 a posledná 7.7.2023. V zmluve bolo dohodnuté aj poistenie úveru, žalovaný mal platiť splátky poistného vo výške 17,50 eur mesačne, teda celková výška mesačnej splátky bola 82,25 eur. V bode 7.1 zmluvy boli upravené podmienky predčasnej splatnosti úveru. Žalobca oznámil zosplatnenie úveru listom z 22.12.2019.

8. Podľa § 497 Zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodného zákonníka (účinného od 1.5.2018 do 31.8.2018) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom od 1.7.2018 do 31.8.2018) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

10. Podľa § 7 ods. 1 cit. zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

11. Podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

12. Podľa § 565 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (účinného od 1.7.2016 do 31.8.2018), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 cit. zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 100 ods. 1 cit. zákona právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 103 cit. zákona, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy 2.190,-- eur, čo predstavuje súčet neuhradených splátok splatných na základe predčasného zosplatenia úveru. Súd mal preukázať, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.500,-- eur, úver mal byť splácaný v mesačných splátkach po 82,25 eur, z toho splátka úveru predstavovala sumu 64,75 eur a splátka poisťného 17,50 eur. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba vo výške 18,93 % p. a. a celková čiastka, ktorú mal žalovaný uhradiť bola vo výške 3.885,-- eur. Z predloženého prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaný neuhradil splátky pravidelne a v dohodnutých lehotách splatnosti. Dňa 11.10.2019 uhradil splátku vo výške 82,25 eur, ktorá bola splátkou, ktorá mala byť uhradená v septembri 2019 a následne ďalšie tri mesiace neuhradil žiadne splátky. Listom z 22.12.2019 žalovaný oznámil zosplatenie dlhu, pretože v tom období bol žalovaný v omeškani s úhradou splátok č. 15, 16 a 17.

17. Z predloženého prehľadu platieb vyplýva, že žalovaný uhradil v dňoch 3.1. a 17.1.2020 2 x sumu 82,25 eur, dňa 24.3.2020 uhradil sumu 200,-- eur, v dňoch 27.11.2020, 18.12.2020, 28.5.2021 a 29.6.2021 uhradil 4 x sumu 82,25 eur, v dňoch 20.10.2021 a 18.2.2022 uhradil 2 x sumu 100,-- eur, ku dňu podania žaloby teda žalovaný uhradil celkovo sumu 2.045,-- eur. Po podaní žaloby žalovaný uhradil ešte tri platby po 65,-- eur, t. j. spolu sumu 195,-- eur, a to v dňoch 16.2.2023, 15.3.2023 a 17.4.2023. Vzhľadom na čiastočné úhrady žalovaného po podaní žaloby žalobca zbral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 195,-- eur podaním zo dňa 25.4.2023. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby súd v zmysle § 145 ods. 2 Zák. č. 160/2015 Z. z. – Civilného sporového poriadku v platnom znení /ďalej len CSP/ v uvedenej časti konanie zastavil.

18. Žalovaný v rámci obrany proti žalobe vzniesol námietku premlčania a tvrdil, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný. Premlčanie je právny inštitút, ktorý je spojený s plynutím času ako právne významnej skutočnosti. Právny následok premlčania nastáva, ak uplynula zákonom vymedzená doba bez toho, aby oprávnený subjekt uplatnil svoje právo na súde. V dôsledku premlčania právo nezaniká, ale do značnej miery sa oslabuje zmenšením možnosti jeho uplatnenia, pretože ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemôže byť uplatnené právo súdom priznané. V zmysle § 101 Obč. zákonníka premlčacia doba je trojročná. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 Obč. zákonníka premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti, a ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou, pretože žalobca vystupoval v pozícii dodávateľa a nebolo preukázané, že by žalovaný uzavrel zmluvu v rámci predmetu svoje obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Na zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami sporu sa teda okrem všeobecnej právnej úpravy zmluvy o úvere upravenej v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahuje aj právna úprava Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa názoru súdu úver poskytnutý žalobcom žalovanému spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru v zmysle § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. Keďže ide o spotrebiteľský úver, tak žalobca ako veriteľ si oprávnenie vyplývajúce z §

565 Obč. zákonníka môže uplatniť iba za splnenia podmienok upravených v § 53 ods. 9 Obč. zákonníka. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení vyslovil právny názor, ktorým je súd I. inštancie v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný. Odvolací súd konštatoval aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7CdO/268/2020 z 29.11.2022, že v spotrebiteľských veciach sa veriteľ na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Práve tento deň je najskorším dňom kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, čo znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva na splnenie celého dlhu. Odvolací súd tiež konštatoval, že z obsahu odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť ako dospel súd I. inštancie k záveru, že splátka, od ktorej začína plynúť premlčacia doba, je splátka splatná k 1.10.2019. Z obsahu listiny označenej ako oznámenie o zosplatnení dlhu vyplýva, že žalobca si zosplatnenie dlhu uplatňuje v súvislosti s omeškaním úhrady splátky č. 15 a z karty klienta (čl. 42 spisu) je zrejme, že splátka č. 15 bola splatná dňom 7.10.2019. Vzhľadom na uvedený právny názor odvolacieho súdu však premlčacia doba mohla začať plynúť až po dni nasledujúcom po uplynutí trojmesačnej doby, teda premlčacia lehota v danom prípade by začala plynúť až dňom 8.1.2020. Keďže konanie začalo doručením žaloby dňa 31.10.2022, tak je zrejme, že žaloba bola podaná pred uplynutím premlčacej doby, teda námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná.

21. S poukazom na uvedené je však potrebné riešiť aj otázku, či zo strany žalobcu boli splnené podmienky na zosplatnenie dlhu v zmysle § 565 Obč. zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zákonníka. Z ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka je zrejme, že žalobca svoje právo podľa § 565 môže uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne musí upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z obsahu listiny označenej ako oznámenie o zosplatnení datovanej dňom 22.12.2019 vyplýva, že v tom čase bol žalovaný v omeškani s úhradou splátok č. 15, 16 a 17, ktoré boli splatné v dňoch 7.10.2011, 7.11.2019 a 7.12.2019. V čase vyhotovenia tejto listiny žalovaný ešte nebol v omeškani s úhradou splátky č. 15 po dobu dlhšiu ako tri mesiace, teda uvedený úkon žalobcu nemožno považovať za uplatnenie práva podľa § 565 Obč. zákonníka. Za dôvodnú považuje súd aj obranu žalovaného, ktorý namietal, že nemožno spojiť do jednej listiny upozornenie spotrebiteľa a samotné oznámenie o zosplatnení úveru, čo podľa názoru súdu vyplýva aj z ust. § 53 ods. 9 cit. zákona, v zmysle ktorého veriteľ môže uplatniť toto právo až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a po upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. S prihliadnutím na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že zo strany žalobcu nedošlo k dodržaniu podmienok upravených v § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, teda ani k platnému zosplatneniu úveru, preto žalobcovi možno priznať iba časť neuhradeného úveru, ktorá sa stala splatnou ku dňu rozhodnutia súdu.

22. Vzhľadom k tomu, že úver, ktorý poskytol žalobca žalovanému, je úverom spotrebiteľským a s prihliadnutím aj na obranu žalovaného súd skúmal, či zo strany žalobcu boli dodržané povinnosti vyplývajúce z ust. § 7 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. Žalobca v podaní z 25.4.2023 ako aj v podaní zo 14.3.2024 tvrdil, že pri poskytnutí úveru konal s náležitou odbornou starostlivosťou, poukázal na povinnosť žalovaného poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 2 cit. zákona. Na podporu svojich tvrdení žalobca predložil súdu výpis z Nebankového registra klientskych informácií (NRKI), podľa ktorého zistil, že žalovaný spláca splátky vo výške 89,39 eur. Z predloženého dokladu nie je zrejme kto tento výpis vyhotovil, rovnako tak z predložených dokladov nie je zrejme, či a kedy si žalobca overoval príjmy deklarované žalovaným. Žalobca predložil súdu aj potvrdenie zamestnávateľa o výške mzdy (čl. 47 spisu) a výpis z osobného účtu (čl. 48-49 spisu), ktoré sa však zjavne týkajú iného klienta a nie žalovaného. Pokiaľ ide o výdavky žalovaného, žalobca nezisťoval žiadne reálne výdavky, ale vychádzal iba z minimálnych životných výdavkov vo výške 205,07 eur a sumy životného minima na nezaopatrené dieťa vo výške 93,61 eur. Nepochybne možno súhlasiť s obranou žalovaného, že povinnosť spotrebiteľa poskytnúť údaje nezbavuje veriteľa povinnosti verifikovať tieto údaje.

23. Keďže v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský spor, súd ex offo skúma splnenie povinností v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. a je povinnosťou žalobcu ako veriteľa preukázať splnenie uloženej

povinnosti. Ako súd konštatoval vyššie, žalobca nepreukázal, že pri poskytnutí úveru boli zohľadnené konkrétne výdavky žalovaného na bývanie stravu, cestovné, chod domácnosti, vychádzal len zo sumy štátom stanovenej výšky životného minima pre fyzickú osobu. Z predložených listinných dôkazov takéto zisťovanie nevyplýva. Za týchto okolností veriteľ zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., ale naopak, tieto svoje povinnosti hrubo porušil, a preto sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. Úver je preto bezúročný a bez poplatkov. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení č. k. 3CoCsp/5/2023 zo dňa 1.6.2023: „Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ani pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovanej pred uzavretím zmluvy o úvere. Tvrdenie žalobcu o mesačných výdavkoch žalovanej vo výške 400 eur neboli ničím podložené. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov tak, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a pod. Pokiaľ teda veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.“ Rovnaký záver je konštatovaný aj v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/36/2022 zo dňa 24.4.2023, sp. zn. 1CoCsp/12/2023 zo dňa 13.6.2023, sp. zn. 2CoCsp/1/2023 zo dňa 21.6.2023, sp. zn. 6CoCsp/5/2023 zo dňa 15.6.2023. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že zo strany žalobcu došlo k hrubému porušeniu povinností upravených v § 7 ods. 1 cit. zákona, čo má za následok nielen nemožnosť veriteľa zosplatiť úver, ale aj skutočnosť, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto podľa názoru súdu žalobca má nárok iba na vrátenie doposiaľ neuhradenej istiny.

24. Súd mal preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,-- eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil sumu 2.045,-- eur a po podaní žaloby uhradil ešte sumu 195,-- eur, teda spolu uhradil sumu 2.240,-- eur. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný mal úver splácať v mesačných splátkach po 64,75 eur, z čoho na istinu pripadla suma 41,67 eur a na úrok suma 23,08 eur. Žalovaný uhrádzal splátky vo výške 82,25 eur, v čom je okrem splátky úveru zahrnutá aj suma 17,50 eur, ktorá mala predstavovať poistné za poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca tvrdil, že žalovaný prihláškou do poistenia uzavrel poistnú zmluvu, na základe ktorej mu vznikla povinnosť platiť poistné a poistná zmluva zanikla až dňom zosplatnenia úveru. Ako dôkaz žalobca predložil doklad zo 6.7.2018 označený ako prihláška do poistenia. Žalovaný v tomto doklade prehlasuje, že súhlasí s tým, aby žalobca ako poisťník uzatvoril s poisťovateľmi na základe rámcovej poistnej zmluvy č. 500024 v prospech žalovaného poistenie v rozsahu tejto prihlášky. Zo strany žalobcu však nebolo preukázané, či splnil túto povinnosť a v mene žalovaného uzavrel poistnú zmluvu. Žalovaný nepredložil súdu ani poistnú zmluvu, ani rámcovú poistnú zmluvu, na ktorú odkazuje prihláška do poistenia, preto súd nepovažoval za preukázané, že by došlo k uzavretiu poistnej zmluvy v prospech žalovaného, teda aj platby, ktoré žalovaný platil žalobcovi z titulu poistného je potrebné považovať za platby, ktoré mali byť použité na splácanie úveru. Vzhľadom na uvedené a skutočnosť, že úver žalobcu sa považuje za bezúročný a bez poplatkov súd má za to, že suma 2.240,-- eur uhradená žalovaným predstavuje úhrady istiny, preto žalobcovi priznal nárok na zaplatenie zostatku istiny vo výške 260,-- eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky č. 55 až 60 (splatných v dňoch 7.2.2023 až 7.7.2023) a časť neuhradenej splátky č. 54 vo výške 9,98 eur (splatnej dňa 7.1.2023) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

25. Podľa § 517 ods. 2 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Žalobca si uplatňoval úrok z omeškania zo sumy 2.190,-- eur od 12.3.2020 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, čo tvrdil žalobca. V konaní bolo preukázané, že žalobca nezosplatnil platne úver, preto stále pretrvávala povinnosť žalobcu splácať úver v dohodnutých splátkach. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mal byť úver splácaný v splátkach po 41,67 eur, t. j. vo výške splátky zodpovedajúcej istine. Keďže neboli uhradené všetky platby v dohodnutej lehote splatnosti, žalobca má nárok v zmysle cit. zák. ustanovenia, nárok na úrok z omeškania, avšak nemôže byť počítaný od 12.3.2020, pretože nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru, ale súd priznal úrok iba odo dňa splatnosti jednotlivých splátok, ktoré doposiaľ uhradené neboli, resp. boli uhradené po

splatnosti. Priznaná istina 260,-- eur predstavuje neuhradené splátky č. 55 až 60 (6 x 41,67 eur) a časť splátky č. 54 v sume 9,98 eur. Po začatí konania žalovaný uhradil 3 platby po 65,-- eur, z ktorých platba uhradená dňa 16.2.2023 je platbou na časť splátky č. 49 vo výške 18,34 eur, na splátku č. 50 a časť splátky č. 51 vo výške 4,99 eur. Platba uhradená dňa 15.3.2023 zahŕňa časť splátky č. 51 v sume 36,68 eur a časť splátky č. 52 v sume 28,32 eur. Platbou v sume 65,-- eur zo dňa 17.4.2023 bola uhradená časť splátky č. 52 v sume 13,35 eur, splátka č. 53 v sume 41,67 eur a časť splátky č. 54 v sume 9,98 eur. S poukazom na uvedené súd priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa splatnosti jednotlivých splátok až do dňa ich úhrady a v prípade sumy 260,-- eur do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení noviel).

27. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal náhradu trov konania žalovanému, ktorý bol v spore úspešný vo väčšom rozsahu. Žalobca požadoval zaplatenie sumy 2.190,-- eur a úspešný bol v časti o zaplatenie sumy 260,-- eur a ohľadom sumy 195,-- eur bolo konania zastavené po tom, čo žalovaný túto sumu uhradil v priebehu konania. Na základe uvedeného možno konštatovať, že žalobca podal žalobu dôvodne ohľadom sumy 455,-- eur, čo predstavuje 21 % z uplatneného nároku. Úspešnejšou stranou sporu je teda žalovaný, ktorého úspech v spore je 79 % a neúspech 21 %, teda pomer úspechu a neúspechu žalovaného v spore je 58 %, preto súd priznal náhradu trov konania žalovanému v rozsahu 58 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovvej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).